

9.6.1975

II. TEKNİK ELEMAN
KURULTAYININ BASINA
AÇIKLAMASI

7-8 Haziran 1975 tarihlerinde 150 000 Teknik Elemanı temsil eden 33 Teknik Eleman örgütünün delegelerinden oluşan 2. Türkiye Teknik Eleman Kurultayı toplanmıştır. 1. Türkiye Teknik Eleman Kurultayı'nın devamı olan bu toplantının tek gündem maddesi TEKNİK ELEMANLARIN SENDİKALAŞMASIDIR. Geçen yıl düzenlenen birinci teknik eleman kurultayı teknik elemanların özgül sorunlarını ülkenin içinde bulunduğu sorunlar bütünü içinde değerlendirmiş, teknik elemanların sorunlarına çözüm getirmek amacıyla grev ve toplu sözleşme ile donatılmış sendikal haklara kavuşmayı bir hedef olarak ortaya koymuştur. Bu doğrultuda sürdürülecek mücadele için tabanın bilinçlendirilmesini sağlamak, teknik elemanları en etkin bir biçimde sendikal mücadeleye yöneltmek ve ikinci teknik eleman kurultayını oluşturmak üzere TMMOB, TÜTED, TEKDER'e yürütme komitesi olarak görev vermiştir. Uzun hazırlıklar ve özellikle son aylarda tüm teknik eleman örgütlerinin ortak çalışmalarıyla 2. Teknik Eleman Kurultayı mevcut kapsamı içinde hazırlanmıştır.

Mücadelenin ülke çapında yaygınlaştırılması için hazırlık çalışmalarında önemli bir yer tutan teknik elemanların yoğun olduğu bölgelerde toplantılar düzenlenmiştir. İstanbul ve İzmir'de sendikalaşma panelleri, Ankara, Kocaeli, Zonguldak, Adana, Sivas, Eskişehir, Antalya, Batman, Adıyaman, Malatya, Kırşehir, Seydişehir, Konya, Samsun, Giresun Ordu ve Rize'de yapılan toplantılarda sendikal haklar tartışılarak 2. Teknik Eleman Kurultayı'nın bugünkü güçlü örgütlenme temelleri atılmıştır.

ÜLKENİN SOMUT DURUMU VE SENDİKAL HAK MÜCADELEMİZ

Bugüne kadar sürdürdüğümüz sendikal hak mücadelesinin güçlenerek geldiğimiz bu evresinde ülkenin ekonomi politik yapısına ve bugüne kadar sürdürülen mücadelenin karşısında sermaye çevrelerinin tavırlarını kısaca gözler önüne sermede yarar vardır.

Bilmekteyiz ki açık faşizmin hakim olduğu bazı ülkeler dışında genellikle çalışanların bir parçası teknik elemanlar sendikal haklara sahiptirler. Yine bilmekteyiz ki bu haklar sermayeye verilmemiş, çalışanların uzun ve zorlu mücadeleleri sonucu alınmıştır.

Türkiye dünya emperyalist kapitalist sistemi içinde yer alan geri bıraktırmış bir ülkedir. Ülkemiz aşırı karlar peşinde dünya halklarını sömüren uluslararası tekelci sermayenin ve onların devletlerinin ekonomik politik ve askeri odaklarıyla sıkı sıkıya bağlı yerli sermaye çevrelerinin tahakkümü altındadır. Ülkemizin yerüstü ve yeraltı kaynakları yine bu dışa bağımlı ilişkiler zinciri içinde tekelci sermayeye peşkeş çekilmektedir. Halkımız ekonomik baskılarla yoksulluğa

KURULTAY DÜZENLEME KOMİTESİ

Konur Sokak No. 4, Yenışehir - ANKARA/Tel : 18 12 75

...../.....

itilirken çalışanların yarattığı artı değer alabildiğine sömürülmektedir.

Çarpıkta olsa gelişen kapitalist sistem içinde zorlu mücadelelerden sonra işçiler sendikal haklarına kavuşmuşlardır.1960 dan sonra açılan sınırlı demokratik ortamda toplu sözleşme ve grev haklarını da elde eden işçilerin sendikal mücadeleleri yeni boyutlar kazanmıştır.Çalışanların diğer kesimleri ve bu arada teknik elemanlarda nesnel ve öznel şartların gelişimi ile örgütlenme,ekonomik ve demokratik haklarını kazanma yolunda mücadeleye girmişlerdir.1965 sonrası tekelci sermayenin yoğunlaşan sömürüsü ile birlikte sömürülen sınıf ve tabakaların giderek politize olduğu,iktidarlar karşısında ekonomik politik mücadelelerini yoğunlaştırdığını görmekteyiz.1970'lerdeki toplumsal gelişme içinde gerek ekonomik bunalımlar gerekse ekonomik istekleri artan kitlelerin baskıları sonucu iktidar mevcut yönetim biçimiyle sermayenin taleplerine cevap veremez duruma gelmiştir.Bunun sonucu olarak 1971 de hak ve özgürlüklerin alabildiğine kısıtlandığı,ekonomik ve politik mücadelelerin tüm çalışanların ilerici ve devrimcilerin üzerine baskıların yoğunlaştığı faşizan bir döneme girilmiştir.Çıkartılan anti-demokratik yasalarla örgütler kapatılmış,işçilerin grev hakları sonuna kadar kısıtlanmıştır.Çalışanların ücretleri artan hayat pahalılığı karşısında dondurulurken uluslar arası tekelci sermaye ve yerli işbirlikçilerinin sermaye birikimleri hızlanmıştır.Kamu kesiminde çalışanların sendikal hakları kaldırılmış ve 1970 yılında kurulan teknik elemanların ilk sendikalaşma deneyi TEKSEN'de diğer memur sendikaları ile birlikte kapatılmıştır.Üç yıllık baskı döneminde de sömürülen sınıf ve tabakalar demokrasi mücadelesini sürdürmüşlerdir.1973 seçimleri tür faşist baskılara rağmen demokrasi ve bağımsızlıktan yana olan güçlerin ağırlıklarını vurguladıkları bir dönüm noktası olmuştur.Bununla birlikte,seçimlerin işbaşına getirdiği çalışanlardan yana olduğunu iddia eden bir partinin ağırlıkla iktidar olduğu bir dönemde de kamu kesiminde çalışanların ve bu arada teknik elemanların sendikal hakları doğrultusunda hiçbir girişim olmamıştır.

Bugün yeryüzünde emperyalist kapitalist sistem büyük bir ekonomik kriz içindedir.Ve bu bunalım,dışa bağımlı kapitalist ekonomik yapı nedeniyle enfilasyon,hayat pahalılığıve işsizlik şeklinde ülkemizde yansımaktadır.Ekonomik bunalıma düşen sermaye halkımızın haklı taleplerini boğmak ve sömürüsünü arttırmak için olusturduğu milliyetçi cephe iktidarını,çalışanlar üzerinde bir baskı aracı olarak kullanmaktadır.Bu nitelikli bir iktidarın çalışanlardan yana,olması beklenemez.Bu nedenle çalışanların en acil görevi kendi ekonomik mücadelelerinin yanı sıra demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinde de yerlerini almalarıdır.

TEKNİK ELEMANLAR ÇALIŞANLARIN BİR PARÇASIDIR

Kapitalist teknolojinin yarattığı is bölümü içinde özgül bir yeri olan teknik elemanlar genel olarak toplumun bir kesimini oluşturmaktadır.

Kapitalist sistemin gasbettiği artı değerde bir kafa emekçilerinin de bir payı vardır.

Buna rağmen fabrikalarda,şantiyelerde,barajlarda,tarımda ve ormancılıkta işçi sınıfı ile birlikte ve aynı şartlarda çalışan bu kitlenin büyük çoğunluğu memur diye adlandırılarak çalışanların en temel haklarından

yoksun bırakılmışlardır.Çarpık sanayileşmenin,enfilasyonist politika-
nın yükünü tüm çalışanlarla birlikte çeken teknik elemanlar sendikalaşma,
grev ve toplu sözleşme olanaklarından uzaktırlar.Keyfi personel rejim-
leri,ayrıcılık yan ödemeler ve fiyatlara ulaşamıyan düşük ücretler bu
durumun sonucu olarak ortaya çıkmaktadır.

SENDİKAL MÜCADELE ZORUNLUDUR

Çalışanların ekonomik ve demokratik haklarını alma yönünde örgütlenme
mücadelesi onların en doğal hakkıdır.Emeğin sermaye karşısında hakla-
rını koruma mücadelesi işçi sınıfının mücadelesi ile başlamış,kapitaliz-
min gelişimi içinde tüm çalışanların bu haklara kavuşması istemi ile
yeni boyutlar kazanarak güçlenmiştir. Sermaye,karşısında çalışanları
örgütlü olarak görmek istemez ve örgütlü mücadeleden korkar.Bu neden
ledir ki sendikalaşma mücadelesi bütün dünya pratiğinde uzun ve zorlu
bir yoldan geçmiştir.Sermaye sömürsünün devamlılığını sağlamak için
çalışanlar arasında yapay çelişkiler yaratmakta,onları bölerek mücadele-
lerini zayıflatmaya çalışmaktadır.Kendi içimizde de bunların en somut
örneklerini yaşamaktayız.Teknik elemanlar arasında yaratılmak istenen
yapay çelişkiler,kafa kol emeği arasında yaratılmak istenen çelişkiler
sermayenin bizleri bölmek için uyguladığı yöntemlerdir.Tüm teknik ele-
manlar bunu açıkça bilmektedir.Yine tüm teknik eleman bilmektedirler ki
ortak mücadelemiz işçi sınıfının yanında sermayeye karşıdır.Bunun için
ilk hedef grev ve toplu sözleşme haklarıyla silahlanmış sendikal hakka
kavuşmaktır.

NE TÜP BİR SENDİKALASMA İSTİYORUZ

Bilim ne teknolojideki gelişmeler ileri kapitalist ülkelerde karmaşık
emeğe olan gereksinimi giderek arttırmakta ve mühendis mimarlar dahil
teknik elemanları doğrudan üretim sürecine sokarak onları da artı değer
üreten ve işçi sınıfına yakın katmanlar haline getirme yolundadır.
Türkiye'deki çarpık kapitalist gelişme içinde de işçi sınıfı nicel ola-
rak büyürken ileri kapitalist ülkeler çapında olmasa bile niteliksel
olarak değişikliğe uğramakta,genel olarak üretim araçlarına sahip bu-
lunmayan teknik elemanlarda giderek artan oranlarda işçi sınıfına yak-
laşmaktadır.

Bu gelişmeler,teknik elemanların sendikalaşma biçiminin saptanmasındaki
doğru yaklaşımı vurgulamaktadır:TEKNİK ELEMANLAR İŞÇİ SENDİKALARI İÇİNDE
İŞÇİLERLE BİRLİKTE ÖRGÜTLENMELİDİR.

Bu sendikalaşma biçimi içinde salt ekonomik sorunlara çözüm bulmakla
kalmayacak,halkın çıkarları doğrultusunda demokratik ve sosyal görevleri-
ni de daha güvenceli olarak yerine getirme,diğer bir deyişle bugün için
güncel olan doğal kaynaklarımız üzerindeki emperyalist sömürüye karşı
çıkma,üretimin ve üretim kurumlarının denetimine katılma,bilim ve tek-
niğin geri d tekelci gruplar tarafından dar kar hesapları uğruna değil
ulusal çıkarlar doğrultusunda kullanma olanağını bulacaklardır.

EKONOMİK VE POLİTİK MÜCADELE BİR BÜTÜNDÜR

Egemen sınıf politikacılarının ve gerici basının köşe yazarları sürekli
olarak "teknik eleman örgütleri politika yapıyorlar" diye yaygara kopar-
maktadırlar.Bunun nedeni bizim yaşadığımız şartları kavrama her geçen gün
gelişen bilincimizi körleterek,kendi politikalarına bizi közetmek isteme-
leridir.Güçlenmemizden,sorunlarımıza sahip çıkarak çıkarlarına set çekme-
mizden korkmaktadırlar.unutulmamalıdır ki,politika dışında olduğunu iddia

edenler kendilerini yöneten egemen politikaya boyun eğenlerdir. Somut sorunlarımızdan kaynaklanan sendikalaşma mücadelemiz bu özgü sorunlarımızın kaynaklandığı toplumsal çelişkiler bütünü içinde yalnız teknik elemanların değil tüm halkımızın kurtuluşu yolunda bir adımdır. Ancak bu anlamda teknik eleman örgütlerinin politikayla uğraşmasından söz edilebilir.

Bu düzeydeki uğraşımız çalışanların farklı kesimlerinin, işçilerin, memurların öğretmenlerin, köylülerin ve biz teknik elemanların amaçlarının ve mücadelelerinin bütünlüğünü göstermektedir. Önümüzdeki adım demokratik haklarımızın elde edilmesi, savunulmasıdır. Biz teknik elemanlar sendikal haklarımızı elde etmeye çalışırken, işçilerin grev haklarının kısıtlandığına tanık oluyoruz. Toprak reformunun rafa kaldırılışı, tarım işkanununun bir türlü gerçekleşmemesi, üniversitelerin akademik özgürlüklerini yitirişi demokratik mücadeleyi halkın bütün kesimlerinin gündeminde tutulmaktadır. Demokratik mücadelenin düşünce ve eylemi kitleleri sarmaktadır. Ve meslek örgütleri artık demokratik kitle örgütlerine dönüşmektedir. Bu aşamada mücadelemiz kendini yenilemek durumundadır. Örgütlenmenin önemi üzerinde durmanın zamanı geçmiştir. Örgütlenmenin yolunu yordamını yaratmak zorundayız. 2. Türkiye Teknik Eleman Kurultayı teknik elemanların örgütlenmesi, sendikalaşması yolunda bu zorunluluğun gereklerini yerine getirmek üzere önemli adımlar atmıştır.

BİZ TÜM TEKNİK ELEMANLAR, SENDİKAL HAKLARIMIZI ELDE EDİNCEYE KADAR GÜÇLÜ BİR DAYANIŞMA İÇİNDE VE ÖRGÜTLÜ OLARAK SONUNA KADAR MÜCADELEMİZİ SÜRDÜRMEYE KAPARLIYIZ.

BİZ TÜM TEKNİK ELEMANLAR, BU MÜCADELEMİZİN SENDİKAL HAKLARA SAHİP BULUNMAYAN DİĞER ÇALIŞANLARIN MÜCADESİNİN AYRILMAZ BİR PARÇASI OLDUĞUNUN BİLİNCİ İÇİNDE TÜM ÇALIŞANLARI BU YÖNDEKİ MÜCADELEMİZİN BİRLEŞTİRİLMESİNE ÇAĞIRIYORUZ.

BİZ TÜM TEKNİK ELEMANLAR, İŞÇİ SINIFI SENDİKALARINI MÜCADELEMİZİ DESTEKLEMeye ÇAĞIRIYORUZ.

TÜM ÇALIŞANLARIN, ULUSLARARASI ENLAŞMALARLADA GÜVENCE ALTINA ALINMIŞ GREV VE TOPLU SÖZLEŞME İLE DONATILMIŞ SENDİKAL HAKLARA KAVUŞMALARI ONLARIN VAZGEÇİLMEZ EN DOĞAL DEMOKRATİK HAKLARIDIR.